

תוכן עניינים

2.....	טיוטת תקנות
2.....	א. שם התקנות המוצעות
2.....	ב. מטרת התקנות המוצעות והצורך בהן
3.....	ג. להלן נוסח טיוטת התקנות המוצעות:
4.....	טיוטת תקנות הסדרת העיסוק בשירותי תשלום וייזום תשלום (פטור מחובת רישוי), התשפ"ד-2023
4.....	1. הגדרות
4.....	2. שירותי תשלום בהיקף מצומצם ובסכום מוגבל
5.....	3. שירותי תשלום במערכת סגורה
5.....	4. שירותי תשלום במסגרת תכנית הטבות
5.....	5. הצמדה
6.....	דברי הסבר

טיוטת תקנות

א. שם התקנות המוצעות

תקנות הסדרת העיסוק בשירותי תשלום וייזום תשלום (פטור מחובת רישוי), התשפ"ד-2023

ב. מטרת התקנות המוצעות והצורך בהן

ביום י"ז בסיוון התשפ"ג (6 ביוני 2023) נחקק חוק הסדרת העיסוק בשירותי תשלום ובייזום תשלום, התשפ"ג-2023 (להלן – החוק או חוק הסדרת העיסוק בשירותי תשלום). החוק מסדיר את פעילותם של גופים חוץ-בנקאיים במתן שירותי תשלום, וזאת בהשראת עקרונות הדירקטיבות האירופאיות אשר מסדירות את שירותי התשלום באירופה – דירקטיבה מעודכנת בתחום מתן שירותי תשלום - ה-PSD2 - ודירקטיבה בעניין כסף אלקטרוני, דירקטיבת ה-EMD. דירקטיבת ה-EMD כוללת בנוסף לשירותי התשלום גם את העיסוק בהנפקת כסף אלקטרוני, ובכך מאפשרת ניהול חשבון תשלום המשמש לשמירת כספים לאורך זמן ולא רק לצורך ביצוע תשלום ספציפי כפי שכלול בדירקטיבת ה-PSD2.

כצעד מקדים לכך, ביום ג' בשבט התשע"ט (9 בינואר 2019) נחקק חוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019 (בפרק זה – חוק שירותי תשלום) אשר מסדיר את החובות הצרכניות החלות על נותני שירותי תשלום כלפי לקוחותיהם.

החוק נחקק, בין היתר, על מנת לעודד את התחרות בשוק שירותי התשלום באמצעות יצירת אפשרות לגורמים חוץ בנקאיים להיכנס לתחום זה ולהתפתח בו, לצד השחקנים הבנקאיים הקיימים בשוק, והכול תוך שמירה על ענייניהם של הלקוחות. שירותי התשלום וייזום התשלומים אשר העיסוק בהם יחייב רישיון ופיקוח מאת רשות ניירות ערך (להלן – הרשות, או רשות ניירות ערך), כוללים את אלה: סליקה של פעולת תשלום; הנפקה של אמצעי תשלום; ניהול חשבון תשלום, ייזום תשלום מתקדם וכן ייזום תשלום בסיסי. החוק קובע את הדרישות לקבלת רישיון מאת רשות ניירות ערך, כגון: הון עצמי מספק, עמידה בדרישות טכנולוגיות, דרישות אבטחת מידע וניהול סיכונים, תוכנית עסקית, המשכיות עסקית ועוד. כמו כן, החוק מסדיר את החובות השוטפות שיחולו על בעלי רישיון ובראשן שמירה והגנה על כספי הלקוחות המוחזקים על ידי בעלי הרישיון.

דרישות רישוי ופיקוח שוטף על פעילותן של חברות תשלומים הנותנות שירותי תשלום ללקוחות (משלמים ומוטבים כאחד) וייזומי תשלומים, נועדו להתמודד עם הסיכונים השונים הכרוכים בשירותים אלה, ואולם ישנן פעילויות אשר נוכח מאפייניהן או היקפן הסיכונים הכרוכים בהן מצומצמים. בשל כך, חוק הסדרת העיסוק בשירותי תשלום הסמיך את שר האוצר בסעיף 3(א)(6) לחוק לקבוע בתקנות שירותים שונים אשר נכון לפטרם מתחולת חוק הסדרת העיסוק בשירותי תשלום, בין בשל אופיים ובין בשל היקפם המצומצם, סכומם המוגבל, מספר לקוחות קטן או במספר עסקאות קטן. מטרת הפטור היא לאפשר כניסתם של גופים חדשים לתחום תוך הגברת התחרות, לצד הימנעות מהטלת נטל גבוה מדי של חובת רישוי וחובות שוטפות בעבור פעילות תשלום מוגבלת בהיקפה או באופייה שהסיכונים הנובעים ממנה הם

מצומצמים. פטור כאמור קיים גם בדירקטיבת ה-PSD2 באופן דומה.
לאור האמור, מוצע לקבוע בתקנות פטור לגורמים שפעילותם בהיקף מצומצם ובסכום מוגבל ; פעילות של מועדוני לקוחות למיניהם המקנים לחברים בהם זכות המגלמת ערך כספי לרכישת שירותים או מוצרים אחרים עקב ביצוע עסקה ; וכן מתן שירותי תשלום לחברות בקבוצה תאגידיית אחת על ידי נותן שירותי תשלום המהווה חלק מהקבוצה.

ג. להלן נוסח טיוטת התקנות המוצעות:

טיוטת תקנות מטעם משרד האוצר:

טיוטת תקנות הסדרת העיסוק בשירותי תשלום וייזום תשלום (פטור מחובת רישוי), התשפ"ד-

2023

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3(א)(6) לחוק הסדרת העיסוק בשירותי תשלום וייזום תשלום, התשפ"ג-2023 (להלן – החוק)¹, לפי הצעת הרשות ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות 1. בתקנות אלה -

"מוצר או שירות" – זכויות, מיטלטלין, מקרקעין או שירותים, למעט שירותי תשלום;

"נקודות מועדון" – זכות המגלמת ערך כספי;

"תכנית הטבות" – תכנית מסוג מועדון לקוחות שמפעיל מוכר מוצר או שירות, ומהותה היא קבלת הטבות או צבירת זכויות, ומתקיימים בה התנאים שלהלן:

(1) רכישת מוצר או שירות על ידי לקוח מנותן שירותי התשלום מקנה לו נקודות מועדון שנצברות אצל נותן שירותי התשלום לצורך רכישת מוצר או שירות;

(2) נותן שירותי התשלום קבע בתקנון כללי צבירה, מחיקה ושימוש של נקודות מועדון;

(3) לא ניתן להפקיד כספים לשם רכישה או המרה של נקודות מועדון ולא ניתן לפדות את נקודות המועדון בכספים;

(4) נקודות המועדון רשומות על שם הלקוח שצבר אותן אצל נותן שירותי התשלום באופן המאפשר זיהוי של הלקוח ולא ניתן להעבירן ללקוח אחר.

2. שירותי תשלום בהיקף מצומצם ובסכום מוגבל חובת הרישיון לפי סעיף 2(א) לחוק לא תחול על מי שעיסוקו במתן שירות תשלום, ובלבד ששירות התשלום אינו כולל העברות כספים מחוץ לישראל או לישראל, שמתקיימים לגביה התנאים המפורטים להלן:

¹ ס"ח התשפ"ג, עמ' 306.

(1) מי שעיסוקו בהנפקה של אמצעי תשלום או בסליקה של פעולת תשלום, שסכום הכספים שקיבל בחודש לשם מתן שירותי תשלום ללקוחותיו לא עלה על חמישה מיליון שקלים חדשים, וגם סכום הכספים שהעביר בחודש לשם מתן שירותי תשלום ללקוחותיו לא עלה על חמישה מיליון שקלים חדשים; בפסקה זו לא ייספרו כספים שהועברו לשם מתן שירותי תשלום לבעל השליטה בנותן שירותי התשלום, מי שבשליטת נותן שירותי התשלום או בשליטת בעל השליטה של נותן שירותי התשלום.

(2) מי שעיסוקו בניהול חשבון תשלום ששווי יתרת כספי הלקוחות היומי המנוהלים על-ידו עבור לקוחותיו, אינו עולה על חמישה מיליון שקלים חדשים והסכום המרבי שניתן לצבור בחשבון התשלום הוא 1,500 שקלים חדשים; ואם חשבון התשלום מיועד לשימוש של משלם מסוים – 3,000 שקלים חדשים.

3. שירותי תשלום במערכת סגורה

חובת הרישיון לפי סעיף 2(א) לחוק לא תחול על מי שנותן שירות תשלום המאפשר למשלם לרכוש מוצרים או שירותים מבעל השליטה בנותן שירותי התשלום או ממי שבשליטת נותן שירותי התשלום או בשליטת בעל השליטה של נותן שירותי התשלום, ובלבד שהסכום המרבי שניתן לצבור בחשבון תשלום במסגרת שירות תשלום כאמור הוא 1,500 שקלים חדשים; ואם חשבון התשלום מיועד לשימוש של משלם מסוים – 3,000 שקלים חדשים.

4. שירותי תשלום במסגרת תכנית הטבות

חובת הרישיון לפי סעיף 2(א) לחוק לא תחול על מי שעיסוקו במכירת מוצר או שירות ואגב כך נותן שירותי תשלום ללקוחותיו החברים בתכנית הטבות שהוא מנהל.

5. הצמדה

(א) הסכומים המפורטים בתקנות אלה יעודכנו ב-1 בינואר של כל שנה (להלן בתקנה זו – יום העדכון), לפי שיעור השינוי שחל במדד האחרון שפורסם לפני העדכון לעומת המדד הבסיסי; לעניין זה, "המדד הבסיסי" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון הקודם או לפני יום התחילה, לפי המאוחר.

(ב) הסכומים הקבועים בתקנות אלה, ששונו כאמור, יעוגלו לסכום הקרוב שהוא מכפלה של חמישה שקלים חדשים.

(ג) יושב ראש הרשות, או מי שהוא הסמיכו לכך, יפרסם בהודעה ברשומות, את הסכומים כפי שהשתנו לפי האמור בתקנה זו.

[חתימה] _____

בצלאל סמוטריץ

שר האוצר

דברי הסבר

כללי

ביום י"ז בסיוון התשפ"ג (6 ביוני 2023) נחקק חוק הסדרת העיסוק בשירותי תשלום ובייזום תשלום, התשפ"ג-2023 (להלן – החוק או חוק הסדרת העיסוק בשירותי תשלום). החוק מסדיר את פעילותם של גופים חוץ-בנקאיים במתן שירותי תשלום, וזאת בהשראת עקרונות הדירקטיבות האירופאיות אשר מסדירות את שירותי התשלום באירופה – דירקטיבה מעודכנת בתחום מתן שירותי תשלום - ה-PSD2 - ודירקטיבה בעניין כסף אלקטרוני, דירקטיבת ה-EMD. דירקטיבת ה-EMD כוללת בנוסף לשירותי התשלום גם את העיסוק בהנפקת כסף אלקטרוני, ובכך מאפשרת ניהול חשבון תשלום המשמש לשמירת כספים לאורך זמן ולא רק לצורך ביצוע תשלום ספציפי כפי שכלול בדירקטיבת ה-PSD2.

כצעד מקדים לכך, ביום ג' בשבט התשע"ט (9 בינואר 2019) נחקק חוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019 (בפרק זה – חוק שירותי תשלום) אשר מסדיר את החובות הצרכניות החלות על נותני שירותי תשלום כלפי לקוחותיהם.

החוק נחקק, בין היתר, על מנת לעודד את התחרות בשוק שירותי התשלום באמצעות יצירת אפשרות לגורמים חוץ בנקאיים להיכנס לתחום זה ולהתפתח בו, לצד השחקנים הבנקאיים הקיימים בשוק, והכול תוך שמירה על ענייניהם של הלקוחות. שירותי התשלום וייזום התשלומים אשר העיסוק בהם יחייב רישיון ופיקוח מאת רשות ניירות ערך (להלן – הרשות, או רשות ניירות ערך), כוללים את אלה: סליקה של פעולת תשלום; הנפקה של אמצעי תשלום; ניהול חשבון תשלום, ייזום תשלום מתקדם וכן ייזום תשלום בסיסי. החוק קובע את הדרישות לקבלת רישיון מאת רשות ניירות ערך, כגון: הון עצמי מספק, עמידה בדרישות טכנולוגיות, דרישות אבטחת מידע וניהול סיכונים, תוכנית עסקית, המשכיות עסקית ועוד. כמו כן, החוק מסדיר את החובות השוטפות שיחולו על בעלי רישיון ובראשן שמירה והגנה על כספי הלקוחות המוחזקים על ידי בעלי הרישיון.

דרישות רישוי ופיקוח שוטף על פעילותן של חברות תשלומים הנותנות שירותי תשלום ללקוחות (משלמים ומוטבים כאחד) ויוזמי תשלומים, נועדו להתמודד עם הסיכונים השונים הכרוכים בשירותים אלה, ואולם ישנן פעילויות אשר נוכח מאפייניהן או היקפן הסיכונים הכרוכים בהן מצומצמים. בשל כך, חוק הסדרת העיסוק בשירותי תשלום הסמיך את שר האוצר בסעיף 3(א)(6) לחוק לקבוע בתקנות שירותים שונים אשר נכון לפטרם מתחולת חוק הסדרת העיסוק בשירותי תשלום, בין בשל אופיים ובין בשל היקפם המצומצם, סכומם המוגבל, מספר לקוחות קטן או במספר עסקאות קטן. מטרת הפטור היא לאפשר

כניסתם של גופים חדשים לתחום תוך הגברת התחרות, לצד הימנעות מהטלת נטל גבוה מדי של חובת רישוי וחובות שוטפות בעבור פעילות תשלום מוגבלת בהיקפה או באופייה שהסיכונים הנובעים ממנה הם מצומצמים. פטור כאמור קיים גם בדירקטיבת ה-PSD2 באופן דומה.

לאור האמור, מוצע לקבוע בתקנות פטור לגורמים שפעילותם בהיקף מצומצם ובסכום מוגבל; פעילות של מועדוני לקוחות למיניהם המקנים לחברים בהם זכות המגלמת ערך כספי לרכישת שירותים או מוצרים אחרים עקב ביצוע עסקה; וכן מתן שירותי תשלום לחברות בקבוצה תאגידית אחת על ידי נותן שירותי תשלום המהווה חלק מהקבוצה.

עם זאת, יצויין כי גופים הזכאים לפטור האמור נדרשים בסעיף 3(ב) לחוק להודיע לרשות על מתן השירות כאמור בהתאם להוראות שתיקבע, וזאת על מנת שהרשות תכיר את כל הגופים הפעילים בתחום התשלומים בישראל, ותוכל לבחון אם בשלב מסוים פעילותם גוברת או משתנה ומשכך הם נדרשים להיכנס תחת פיקוח הרשות.

לתקנות 1 ו-4 לתקנות המוצעות

מוצע לקבוע בתקנה 1 את ההגדרות "מוצר או שירות", "נקודות מועדון" ו-"תכנית הטבות", הרלוונטיות להוראות תקנה 4 המוצעת.

בתקנה 4 מוצע לפטור מחובת הרישוי הקבועה בסעיף 2(א) לחוק, שירות הניתן כחלק מתכנית הטבות שמפעיל קמעונאי עבור מועדון לקוחותיו. הכוונה היא למצב בו קמעונאי נותן אגב עיסוקו במכירת מוצר או שירות, גם שירות תשלום ללקוחותיו. שירות התשלום מתבטא בהצעה של תוכנית הטבות בה יכולים אותם לקוחות לצבור נקודות מועדון שהן זכות המגלמת ערך כספי, שוות כסף, המוקנות להן כתוצאה של רכישת מוצר או שירות מהקמעונאי. הלקוחות יכולים להשתמש בנקודות אלו לצורך רכישת מוצר או שירות עתידיים. תוכנית הטבות היא למעשה דרך למתן הנחה עתידית ללקוח אשר משמשת את הקמעונאי לשם שימור הלקוחות ועידודם לרכוש מוצרים או שירותים נוספים אצלו או אצל שותפיו העסקיים.

תנאי הגדרת "תכנית הטבות" המוצעים מחייבים קיומן של הגבלות שונות על אופי הפעילות במטרה לייחד אותה, כגון: נקודות המועדון נצברות כתוצאה מרכישת מוצר או שירות אצל הקמעונאי מנהל תכנית הטבות; קביעה של כללי צבירה, מחיקה ושימוש בנקודות המועדון; איסור על רכישת נקודות מועדון בכסף או פדיון שלהן בכסף; ורישום נקודות המועדון על שמו של לקוח מזוהה, כך שלא ניתן יהיה להעביר אותן ללקוח אחר. הגבלות אלו מצמצמות בצורה משמעותית את הסיכונים הנובעים מפעילות זו ואף מגבילות את מאפייני הפעילות לפעילות בעלת אופי קמעונאי שאינה עונה על המאפיינים של שירותי תשלום סטנדרטיים, בהם קיימת נזילות ושימושיות רבה יותר באמצעי התשלום שהונפקו.

כמו כן, יצויין כי קטגוריה זו של פעילות של תכנית הטבות מצויה תחת הסדרה ייחודית בסעיף 16א לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 אשר קובע את ההגנות הצרכניות הספציפיות שיחולו בעניינה.

לתקנה 2 לתקנות המוצעות

בתקנה 2 מוצע לפטור מחובת הרישוי הקבועה בסעיף 2(א) לחוק, גופים העוסקים במתן שירותי תשלום שאינם כוללים העברות כספים בינלאומיות לישראל או מישראל, וזאת תחת שני תנאים מצטברים:

הראשון, תנאי לפיו היקף הפעילות הכולל של אותם גופים יהיה בסכום נמוך שלא יעלה על חמישה מיליון שקלים חדשים בחודש. היקף פעילות לעניין זה מתייחס לפעילות ההנפקה והסליקה, כלומר כסף אשר עובר בין חשבונות תשלום דרך נותן שירותי התשלום. בנוסף, אם נותן שירותי התשלום עוסק גם בניהול חשבון תשלום עבור לקוחותיו, מוצע לקבוע כי תנאי נוסף לפטור יהיה שסכום כספי הלקוחות שנותן שירותי התשלום מחזיק עבור לקוחותיו בכל רגע נתון לא יעלה על חמישה מיליון שקלים חדשים. הפטור המוצע יינתן בעיקר לגופים חדשים בתחילת דרכם כך שיתאפשר להם להתחיל בפעילות ללא צורך ברישיון ועד להגעת היקפי הפעילות לסף המוצע, בעוד שהסיכון הנובע מפעילות בהיקפים אלו הוא מצומצם באופן יחסי לתחום הפעילות.

התנאי השני לקבלת הפטור קובע הגבלה על סכום הכסף שנותן שירותי תשלום יוכל להחזיק עבור כל לקוח בנפרד. בדרך זו הפטור מרישיון יינתן לפעילות בה הסיכון הכספי עבור כל לקוח מוגבל. יחד עם זאת, מכיוון שבישראל קיימים אמצעי תשלום אנונימיים בהם מוחזקים כספי לקוחות (לדוגמה תווי שי אנונימיים), ועל מנת להגשים את התכלית של הגבלת הסיכון עבור כל לקוח, מוצע לקבוע הגבלה משמעותית יותר עבור לקוח שאינו מזוהה, אשר עלול להחזיק יותר מאמצעי תשלום אחד בו קיים ערך כספי צבור, ובכך להיחשף לסיכון משמעותי יותר לכספו. לעניין ספים כמותיים אלו, מוצע לקבוע את הסכום שנקבע בתקנות שירותי תשלום (פטור מהוראות החוק), התשפ"ב-2022 (להלן - תקנות הפטור לפי חוק שירותי תשלום), וזאת על מנת להבטיח הרמוניה בין שני החוקים המשלימים זה את זה (הסדרה צרכנית תחת חוק שירותי תשלום והסדרת רישוי ופיקוח תחת חוק הסדרת העיסוק בשירותי תשלום). תקנות הפטור לפי חוק שירותי תשלום קובעות פטור מחלק מהדרישות הצרכניות הקבועות באותו חוק עבור אמצעי תשלום אנונימי שהערך הצבור בו אינו עולה על 1,500 ₪. בהתאם, מוצע לקבוע את הפטור מחובת הרישיון הקבועה בסעיף 2(א) לחוק הסדרת העיסוק בשירותי תשלום, ולפטור כרטיסים אנונימיים בסכום שאינו עולה על 1,500 ₪. בנוסף, במקרה וכרטיס התשלום מזוהה על שם לקוח מסוים, כלומר, הסיכון לכספי הלקוחות מוגבל יותר, מוצע לקבוע סכום כפול מהסכום האמור, ולתת את הפטור מרישיון עבור ערך צבור שאינו עולה על 3,000 ₪.

יודגש כי שני התנאים לפטור שצוינו מעלה הם מצטברים, כיוון שכל אחד מהם עוסק בפן אחר של סיכונים בשירותי תשלום וצמצומם – כך התנאי הראשון עוסק בסיכון הכולל לכספי לקוחות (המשלמים והמוטבים), ואילו התנאי השני עוסק בסיכון עבור כל לקוח בנפרד. הפטור כאמור לא יינתן לגופים העוסקים במתן שירותי תשלום הכוללים העברות כספים בינלאומיות לישראל או מישראל, וזאת מכיוון שפעילות זו נמצאת בסיכון גבוה יותר להלבנת הון ומימון טרור ועל כן, לא נכון יהיה להותירה ללא פיקוח והסדרה, בפרט בהיבטי איסור הלבנת הון ומימון טרור.

לתקנה 3 לתקנות המוצעות

בתקנה 3 מוצע לפטור מחובת הרישוי הקבועה בסעיף 2(א) לחוק, גופים העוסקים במתן שירותי תשלום בתוך קבוצה תאגידית אחת, הכוללת את נותן שירותי התשלום, בעל השליטה בו, מי שבשליטת נותן שירותי התשלום או בשליטת בעל השליטה של נותן שירותי התשלום. יצוין כי פטור דומה קיים גם בהוראות דירקטיבת ה-PSD2.

בדברי ההסבר להצעת חוק הסדרת העיסוק בשירותי תשלום וייזום תשלום, התשפ"ג-2023, הובהר כי:

"שירות שבמסגרתו הונפק אמצעי תשלום מסוים ב'מערכת סגורה', כלומר שניתן באמצעותו לרכוש מוצרים או שירותים הנמכרים רק על ידי מנפיק אמצעי התשלום כאמור, אינו נכלל בהגדרת "שירותי תשלום" המוצעת בחוק המוצע ולא בהגדרת "שירותי תשלום" הקיימת בחוק שירותי תשלום, ולכן לא נדרש בחובת רישיון לפי החוק המוצע. כך למשל, קמעונאי המאפשר ללקוחותיו לרכוש תווי שי או תווי קנייה, עבור עצמם או עבור אחרים, שניתן לממש אותם ולרכוש באמצעותם רק שירותים או מוצרים של אותו קמעונאי – ... העמדתם ללקוחות ומימושם בחנויות של הקמעונאי לא ייחשבו כשירותי תשלום" (עמ' 371 להצעת החוק).

הצעת החוק לא התייחסה למצב בו מסיבות עסקיות מחליט אותו קמעונאי להפריד את פעילותו הקמעונאית לחברות בת שונות המתנהלות כחלק מאותה קבוצה תאגידית. החלטה עסקית זו ככלל לא תהווה שיקול לעניין אמצעי התשלום שהקמעונאי מבקש לאפשר את השימוש בו בתוך החנויות או המותגים השונים שבשליטת הקבוצה. יתר על כן, מוצע שלא לראות גם במיקום של מנפיק אמצעי התשלום בתוך המבנה התאגידי – חברת האם, חברת בת או חברה אחות – שיקול לעניין מהות הפעילות. לפיכך, הפטור המוצע קובע כי הנפקת אמצעי תשלום המוגבל לשימוש בתוך קבוצה תאגידית אחת בה קיים אותו בעל שליטה, כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968, תהיה פטורה מחובת הרישוי לפי סעיף 2(א) לחוק הסדרת העיסוק בשירותי תשלום.

יחד עם זאת, על מנת להגביל את הסיכון הנשקף ללקוחות גם במקרים אלו, מוצע להחיל את אותה מגבלה על סכום הכסף שנותן שירותי התשלום יוכל להחזיק עבור כל לקוח בנפרד. הגבלה זו תבטיח כי השימוש בפטור זה יעשה רק במקרים בהם מתקיים הרציונל של "מערכת סגורה" (כלומר לאפשר אמצעי תשלום מוגבל שמשמש את המנפיק לצורך פעילותו העיקרית שהיא קמעונאית – בעיקר בהנפקת תווי שי או תווי קנייה שסכומם מוגבל), וכי הסיכון לכל לקוח יישאר מוגבל.

עוד יובהר כי הפטור האמור לא יחול על מנפיק אמצעי תשלום כאמור, אשר מלבד לשירותי תשלום בתוך הקבוצה התאגידית נותן שירותי תשלום לשותפים עסקיים נוספים.